

jem državne subvencije na Štajarskem nakupiti, ki se je za polovico kupnine na dražbo postavilo, za nekatera živinčeta so se licitanti zelo rukali. Telice so prišle: v Črnuče, na grad Črni potok, v Poljane nad Loko in na grad Tarične vasi, — junci pa, med temi 5 take starosti, da so koj za pleme pripravni, so prišli: v Borovnico, Gorenjo Vas pri Ribnici, Brdo pri Podpeči, Črnuče poleg Ljubljane, na grad Tarnični vasi na Notranjskem; z junčekom kupljenim za Korošane in Trojane bo treba še četrto leta čakati, da dorasteta.

— (Darila.) „Matica“ naša in „Narodna šola“ prejmite vsaka po 100 gold. darila od banke „Slavije“ v Pragi po sklepu njenega občnega zbora 15. dne t. m. Hvala za ta dar gre v prvi vrsti gosp. Ivanu Hribarju, glavnemu zastopniku banke „Slavije“, ki je občnemu zboru nasvetoval navedeno obdarovanje. — Še neke druge darove imamo tudi v Ljubljano pričakovati in to iz Gradca od ondašnje vzajemne požarne asekurance, katera bode 4. dne junija obhajala 50letnico svojega obstanka, in 25.000 gold. iz rezervinega zaklada razdelila v dobrotne namene. Tako dobijo škofje v Gradcu, Celovcu, Mariboru in Ljubljani 1000 gold., da jih razdelijo ubogim, — mestna ubožnica v Gradcu dobi 900 gold., v Celovcu 200 gold., v Ljubljani 200 gold., v Mariboru 100 gold. Razen teh in še drugih darov se napravi ustanova (Stiftung) s 4000 gold. v podporo takim požarnim stražnikom na Štajarskem, Koroškem in Kranjskem, katerim se je, ko so pomagali gasiti, kaka nesreča pripetila. Prav tako!

— (Hranilnica in deklinška sirotišnica) ste tudi prav lepo praznovali sreberno poroko Nju veličanstev. Zlasti vesel pa je bil 24. april za uboge deklice v sirotišnici, katere je obiskala priljudna in za uboge jako skrbna gospá soproga c. k. deželnega predsednika viteza Kalline. Deklice in usmiljene sestre so pri njenem prihodu zapele cesarsko pesem, in neka deklica jo je pozdravila še s prav lepim in pristrčnim nagovorom. Preblaga gospá se je s usmiljenimi sestrami in deklicami prav prijazno razgovarjala in deklicam podarila dnevu primernih darov, ki jih bodo še pozneje spominjali na slovesnost 24. aprila.

— Vrednika „Slovenca“ gosp. Haderlapa, ki je bil zarad članka „Dela nam dajte!“ tožen, so porotniki 15. dne t. m. v tajni obravnavi enoglasno nekrivega spoznali. Izvrstni zagovornik mu je bil dr. Zarnik.

— (Zavarovanje zoper škodo po toči.) Kakor se zavaruje hiša in pohištvo, senó in žito zoper škodo po ognji, tako je tudi moči zoper škodo po toči zavarovati poljske pridelke, ki so še v zemlji. Gorate dežele, kakor naše slovenske, posebno veliko trpé po toči in zavarovalna društva v taci deželah slabe kupčije delajo. Zato so tudi vsa ta društva zavarovanje zoper škodo po toči pri nas počasi opustila. V Požunu na Ogerskem pa se je vlani ustanovilo novo tako društvo, katero se pečá edino samo z zavarovanjem zoper škodo po toči in je osnovano po načelih vzajemnosti (Wechselseitigkeit). To društvo, ki se imenuje „prvo ogersko zoper škodo po toči zavarujoče društvo-zadruha“, naše dežele ni izključilo iz svojega delokroga, ampak — kakor je naznanjal „Oglasnik“ ene zadnjih števil „Novic“ — naredilo je za Kranjsko in Koroško poseben glavni zastop v Ljubljani in za svojega zastopnika v teh deželah postavilo častitega gosp. Petra Grasselija. — Ker je dobrota zavarovanja zoper škodo po toči skoro neznana, opozorujemo naše kmetovalce na gori navedeno društvo in njegov zastop za naše kraje in to tem več letos, ko se vreme

tako čudno kaže, da se je po pravici bati hudih ur. Da pa bode gospodarjem zavarovanje olajšano, se nastavljajo, kakor slišimo, zastopniki povsodi po deželi. Za gorenjsko stran, posebno za kranjski in radoljiški okraj, je prejel zastopništvo gosp. Edvard Poúr, gozdni cenitelj v Kranji, pri katerem je, kakor pri glavnem zastopniku v Ljubljani gosp. Grasseliju, dobiti potrebnih razjasnil.

— (Prve češnje), se ve da še komaj zrele, smo iz Gorice v Ljubljano dobili 19. dne t. m. po 4 za en sold.

Na prodaj je junec muriškega plemena, 3 leta star, ki ga je lani meseca oktobra družba kmetijska kot najlepše živinče prodala, pa je zdaj pripraven le za kraje, kjer imajo večje krave. Kdor ga želi kupiti, naj se oprne do gosp. Jož. Vode-ta v ljubljanski hiralnici (Siechenhaus).

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — No, hvala Bogu! znebili smo se državnega zbora, za katerem ne bo nobena živa duša sôlz prelivala. Govor presv. cesarja, s katerim je v soboto državni zbor po preteku 6letne dobe razpustil, je vse-skozi hladán in brez onih nemško-ustavovernih fraz, ki so enake izjave prejšnjih ministrov označevale.

— Deželnim vladam so se neki uže dali ukazi, priprave delati za to, da se nove volitve morejo pričeti brž julija meseca. Pozor tedaj rodoljubi po vseh okrajnah slovenskih!

— Novi državni zbor se ima zadnji čas pričeti sred septembra meseca. Radovedno čaka ves svet, ali pridejo v novi državni zbor tudi Čehi.

— Darovi preblagega našega cesarja o priliki sreberne poroke znašajo 610.000 gold. Slava tacemu vladarju!

— Pogodba (konvencija), katero je sklenil Andrassy, ki ne more zagrizenega Magjara zatajiti, je za Avstrijo tako sramotna, da se je celó v gospôski zbornici, ko se je zvedela ta pogodba, huda opozicija vzdignila zoper Andrassyja. V seji 13. maja je govoril grof Widman-Sedinitzky tako-le: „V zadnjih mesecih smo doživeli žalostne skušnje. Jeden kamen za drugim je padal s poslopja, katero se je sezidalo si pri dejanski udeležitvi v orijentnem vprašanju; naša pričakovanja so se bolj in bolj manjšala, in ako še prištevam osupljivi vtis, kateri je naredila danes objavljena konvencija s Turško, potem moram reči, da uže oni, ki so vnansko politiko podpirali, niso v prijetnem stanu. Pomisliti se mora namreč, koliko veliko žrtev denarnih in človeških je stalo, da bi se dospel tak izid, ki more, to upam jaz, vsaj enkrat postati ugoden. Ali vera gine, in bati se je, da se bode staro izkustvo uresničilo, da kar je meč dobro naredil, bode peró pokvarilo.“ — S temi besedami je grof Widman javno izrekel svojo nezaupnico vnansi politiki grofa Andrassy-a. — In kako bi je ne, kajti Andrassyeva pogodba priznava turškega sultana kot gospodarja v Bosni in Hercegovini, — da dobodo Turki kanone in puške, ki so jih jim naši hrabri vojaki po izgubi 5 do 6000 umrlih in padlih tovarišev v boji odvzeli, — javno se bode molilo v Bosni tudi za sultana, da turške zastave smejo v Bosni poleg naših vihrati!

Črna gora. — Črnogorci so 11. dan t. m. slovesno izročili Spizo avstrijski vladi. Zastopnik črnogorske vlade je v svojem govoru ljudstvo opomnil, naj zvesti bodo novemu vladarju Franc-Josipu I. in pokorni njegovim gosposkam. Z živahnimi živio-klici se je potem okrajna Spiska predala Avstriji.